

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/236/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2720010159
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2720010159.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného P. J., nar. XX.XX.XXXX v Q., v konaní o žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09.02.2021 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Skalica zo dňa 02.11.2020 sp. zn. 8Nt/28/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného P. J., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Skalica uznesením zo dňa 02.11.2020, č. k. 8Nt/28/2020 -53 rozhodol tak, že podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného P. J., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom O., ul. F. K. č. XX, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 6T/30/2016 zamietol.

Okresný svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. l. 53-59 spisu.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/30/2016-370 zo dňa 27.6.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 5To/74/2016-412 zo dňa 6.10.2016 bol Jozef Richter odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a to pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona.

Návrh na povolenie obnovy odsúdený odôvodnil tým, že sa mu medzičasom ozvali noví svedkovia, ktorí doposiaľ vo veci nevypovedali, ide o priamych svedkov spolužitia odsúdeného s poškodenou, nakoľko boli ich susedmi. Predmetní svedkovia sa teraz dozvedeli, že odsúdený vykonáva taký dlhý trest a sami sa toto rozhodli zmeniť a radi by vypovedali v prospech odsúdeného, pretože rovnako ako odsúdený vidia nespravodlivosť v tom, že vykonáva trest odňatia slobody za niečo, čo mu nebolo preukázané, resp. že vykonáva nespravodlivo neúmerne dlhý trest. Ide o bratov M. O. a P. O., ktorí vedľa povedať nielen to ako spoločná domácnosť odsúdeného a poškodenej fungovala, ale aj ako spolu vychádzali, aký mali vzťah a aj to ako sa správala poškodená k odsúdenému. Vedia vypovedať aj o tom ako poškodená nahovárala všetkých susedov z bytovky na výpoveď proti odsúdenému, vrátane ich matky pani O., ktorá sa poškodenou, podľa ich slov dala ovplyvniť a preto vypovedala v jeho neprospech. Opätovne uviedol, že konanie poškodenej je len jej osobná pomsta voči odsúdenému, aby sa ho zbavila a mohla žiť nerušený život s jej terajším priateľom, ktorý bol jej milencom už v čase prvostupňového konania. Mal za to, že na jeho nápravu postačuje trest kratšieho trvania a to s ohľadom na to, že má dvoch malých synov, ktorí ho potrebujú. Ďalej uviedol, že súd pri ukladaní trestu má brať do úvahy aj poľahčujúce okolnosti na strane páchatelia. Výpovede predmetných svedkov možno považovať za novú skutočnosť, ktorá môže

odôvodňovať iné rozhodnutie o vine ako aj treste. Dodal, že v konaní mu boli zamietnuté návrhy na vypočutie lekárov MUDr. J., MUDr. Z. a MUDr. A., o ktorých je presvedčený, že by do prípadu vniesli iný pohľad a to najmä na zdravotný stav poškodenej, pretože ani jedenkrát nemala poškodená záznam o nejakom násilí alebo modrinách, čo by predmetní lekári museli za roky starostlivosti spozorovať.

Zo spisu jednoznačne vyplýva, že odsúdený je usvedčovaný priamymi dôkazmi a to výpoveďou svedkyne poškodenej E. I. a svedka ich spoločného maloletého syna P. E., ktorý v podstate ako jediný svedok (spomedzi všetkých ostatných), žil v spoločnej domácnosti odsúdeného a poškodenej. Navyše výpovede svedkyne poškodenej a maloletého P. E. sú podporené aj znaleckými posudkami. Znalčka PhDr. Alena Kopányiová, PhD., nezistila u poškodenej E. I. sklony ku konfabulácii alebo zveličovaniu, jej výpoveď považovala za vierohodnú, ktorá nesie známky všeobecnej a špecifickej vierohodnosti. Taktiež znalčka k osobe maloletého P. E., zistila, že jeho výpoveď je vierohodná, pričom nezistila skresľovanie výpovede. Znalčka navyše pri výsluchu odmietla možnosť, že by maloletý bol ovplyvnený matkou.

Okresný súd konštatoval, že práve poškodená je tou osobou, ktorá dlhodobo trpela zlé zaobchádzanie odsúdeného, zatajovala to, čo sa dialo za zatvorenými dvermi ich bytu, dokonca ani svojim najbližším príbuzným sa nezdôverila, ale urobila tak až neskôr, keď už nebolo pre ňu iného úniku a bála sa o svoj život. Zranenia, modriny si schovávala, nosila radšej dlhý rukáv, utekala a schovávala sa pred susedmi, aby nevideli jej zranenia, hanbila sa, po hádkach ju nebolo vidieť aj viac dní. Teda takéto správanie sa poškodenej nesvedčí o nejakom nekalom úmysle zbaviť sa obžalovaného, naopak, snažila sa zachrániť rodinu, ich domácnosť a nikomu nič nehovorila, veci zatajovala a trpela. O uvedenom svedčí aj znalecké dokazovanie, kedy z výpovede znalkyne na hlavnom pojednávaní ako aj zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že poškodená vlastné materské a partnerské potreby dlhodobo potláčala a vyrovnávala sa s tým tak, že si idealizovala rodinné podmienky s ktorými sa identifikuje, je schopná čeliť psychickému a fyzickému násiliu zo strany blízkej osoby, stratégiou podriaďovania sa, úniku z ohrozujúcej situácie alebo pasivitou, resp. naučenou bezmocnosťou počas agresívneho útoku.

Uvedené priame dôkazy teda jednoznačne usvedčujú odsúdeného zo spáchania trestného činu, za ktorý bol aj odsúdený a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý v súčasnej dobe vykonáva. Ostatné dôkazy boli iba nepriame s hodnotením, ktorých sa súd v pôvodnom konaní dostatočne vysporiadal a ktoré vo svojom rozhodnutí zhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Okresný súd dospel k záveru, že tieto skutočnosti navrhované odsúdeným v prípade výsluchov svedkov M. O. a P. O. napriek tomu, že neboli vypočutí v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom, nie sú takými novými skutočnosťami alebo dôkazmi, súdu skôr neznámymi, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Okresný súd mal za preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 6T/30/2016 nevyšli dodatočne najavo nové skutočnosti a dôkazy, resp. také skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme, a ktoré by v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Z uvedených dôvodov okresný súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu ihneď po vyhlásení uznesenia podal sťažnosť odsúdený prostredníctvom obhajcu (č. I. 51 spisu), ktorú dodatočne písomne odôvodnil prostredníctvom obhajkyne JUDr. Adriany Ručkayovej (č. I. 61 spisu).

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzal práva na podanie sťažnosti (č. I. 51 spisu).

Odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil podanú sťažnosť v rozsahu č. I. 61 spisu, v ktorej uviedol, že navrhovaní svedkovia mali a mohli podstatným spôsobom zvrátiť rozhodnutie súdu. Opakovane uvádza, že ide o výpovede svedkov, ktorí sú priamymi susedmi odsúdeného a poškodenej a

ešte nikdy neboli vypočítaní. Ďalej opätovne uvádza, že konanie poškodenej je len jej osobná pomsta voči nemu, aby sa ho zbavila a mohla žiť nerušený život s jej terajším priateľom, ktorý už bol jej milencom v čase prvostupňového konania. V neposlednom rade uvádza, že zamietnutie návrhu na obnovu konania už po tretíkrát na tom istom súde a tým istým senátom, svedčí o zaujatosti a nestrannosti miestne príslušného súdu.

Na základe uvedeného navrhol, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a rozhodol tak, že návrh odsúdeného P. J. na obnovu konania povolí.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť
b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd na podklade sťažnosti podanej odsúdeným v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a tak dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného P. J. nie je dôvodná.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd zistil, že

- Rozsudkom Okresného súdu Skalica zo dňa 27.06.2016 sp. zn. 6T/30/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 06.10.2016 sp. zn. 5To/74/2016 bol P. J. odsúdený podľa § 208 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2015 s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 8 mesiacov, zároveň bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia
- dňa 20.05.2020 podal odsúdený P. J. žiadosť o povolenie obnovy konania
- okresný súd vykonal verejné zasadnutie dňa 02.11.2020, pričom odsúdený súhlasil, aby sa vec prejedнала v jeho neprítomnosti a preto s poukazom na ustanovenie § 293 ods. 7 Trestného poriadku okresný súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti odsúdeného.

Sťažnostný súd konštatuje, že súd I. stupňa postupoval v danej veci v súlade so zákonom a správne, keď na podklade žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania túto preskúmal, určil vo veci termín verejného zasadnutia na 02.11.2020, vykonal ucelené dokazovanie smerujúce k meritórnemu rozhodnutiu. V rámci postupu svojho konania oboznámil listinné dôkazy, pôvodný trestný spis sp. zn. 6T/30/2016, z neho rozsudok zo dňa 27.06.2016 z č. I. 370-386, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 06.10.2016 sp. zn. 5To/74/2016, nariadenie výkonu trestu, odpis z registra trestov, dovolanie odsúdeného zo dňa 14.10.2016, vyšetrovací spis, priestupky odsúdeného, odpis z registra trestov. V konečnom dôsledku tieto dôkazy aj vecne správne vyhodnotil. Po vykonaní procesne správneho dokazovania dôvodne dospel k tomu záveru, že nie sú splnené zákonom predpokladané dôvody na povolenie obnovy napadnutého trestného konania v zmysle ust. § 399 ods. 2 Trestného poriadku, keďže nie sú zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Okresný súd vo svojom uznesení v súlade s ust. § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky relevantné právne skutočnosti a tiež svoje právne úvahy, na základe ktorých dospel k nevyhnutnosti zamietnuť návrh na povolenie obnovy konania.

Sťažnostný súd si závery okresného súdu osvojuje a ako na správne na ne odkazuje a to bez potreby ďalšieho opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovával vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018)

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr

neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Sťažnostný súd konštatuje, že pre povolenie obnovy konania vo všeobecnosti musia byť kumulatívne splnené dve podmienky. Musia nastať skutočnosti súdu skôr neznáme a zároveň musia byť spôsobilé privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre páchatel'a v tomto prípade vo výroku o vine a treste.

Možnosť zasahovania do právoplatných rozhodnutí súdu je však v súlade so zásadou nemennosti právoplatných rozhodnutí pre zaručenie právnej istoty striktno obmedzená určením procesných zákonných kritérií uvedených v citovanom ustanovení § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Zo systematického zaradenia inštitútu obnovy konania medzi mimoriadne opravné prostriedky je zrejmé, že konanie o povolenie obnovy konania nedochádza k opätovnému prehodnoteniu veci, ale jedná sa len o posúdenie, či nová skutočnosť, ak je vôbec daná, spôsobuje takú zmenu dôkaznej situácie, že by bolo potrebné obvineného spod obžaloby oslobodiť, alebo uznať za vinného podľa miernejšieho ustanovenia zákona.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky skutkových zistení už právoplatných rozhodnutí, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia.

Odsúdeným produkované dôkazy po vecnej stránke nie sú takého charakteru, aby zakladali a spĺňali podmienky pre povolenie obnovy konania tak, ako to má na mysli ust. § 394 Trestného poriadku.

Sťažnostný súd opakovane dodáva, že pri hodnotení navrhovaných dôkazov je potrebné vychádzať zo skutku, pre ktorý bol P. J. odsúdený a ktorého podstatou je psychické týranie poškodenej spočívajúce v tom, že odsúdený poškodenej E. I. vulgárne nadával, vyhrážal sa jej smrťou, fyzickou likvidáciou jej blízkych, budil ju v nočných hodinách, vyvolával v nej pocit strachu a stresu, odopieral jej nevyhnutnú osobnú starostlivosť a hygienu a pod., teda ide o konanie ktoré sa odohrávalo tak ako to správne uviedol súd I. stupňa za zavretými dverami a preto o týchto skutočnostiach môže vypovedať len poškodená a ako svedok aj spoločný maloletý syn poškodenej a odsúdeného P. E.. Výpoveď poškodenej ako aj maloletého svedka sťažnostný súd nemá dôvod spochybňovať, nakoľko je podporená znaleckým dokazovaním, ako aj výpoveďami nestranných svedkov a to susedov bývajúcich v spoločnom bytovom dome. Pokiaľ ide o fyzické útoky konštatované v skutkovej vete tieto neboli vyvrátené dokazovaním a násilné konanie odsúdeného voči poškodenej bolo jednoznačne preukázané lekárskou správou MUDr. D. Q. z FNsP Skalica podľa ktorej poškodená utrpela zranenia a to zlomeninu nosových kostí a otvorenú ranu vlasovej časti hlavy, ako aj ďalším dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní a vyhodnotenými v rozsudku okresného súdu.

K sťažnostným námietkam odsúdeného v tom smere, že konanie poškodenej je iba jej osobná pomsta a poškodená má priateľa, ktorého si mala nasťahovať do bytu hneď potom, ako bol odsúdený zadržaný nie je novou skutočnosťou, ktorá by bola neznáma v čase rozhodovania súdu.

Pokiaľ ide o výpovede navrhovaných svedkov M. O. a P. O. sťažnostný súd zhodne ako okresný súd uvádza, že ide o svedkov, ktorí doposiaľ neboli vo veci vypočutí, nežili však v spoločnej domácnosti s odsúdeným a poškodenej, ide iba o susedov odsúdeného a poškodenej, nie svedkov priamych.

K námietke zaujatosti voči predsedovi senátu podanej odsúdeným sa dostatočným spôsobom vyjadril okresný súd v napadnutom uznesení, túto argumentáciu považuje za správnu a preto na ňu aj v podrobnostiach poukazuje.

Sťažnostný súd záverom dodáva, že odsúdený už v minulosti opakovane podal návrhy na povolenie obnovy konania - vedených na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 6Nt/4/2018, 6Nt/32/2019, teda návrh na povolenie obnovy konania o ktorom súd koná je v poradí už tretím návrhom odsúdeného, pričom tieto návrhy boli vždy zamietnuté z dôvodov, že nespĺňali zákonom požadované podmienky. Rovnako tomu tak bolo aj v ostatnom prípade. Odsúdený P. J. v podanom návrhu nepredložil žiadne nové skutočnosti, ktoré by už predtým neboli konajúcim súdom známe. Rovnako tak návrh odsúdeného vypočuť svedkov M. O. a P. O. by v konečnom dôsledku nepriniesol žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli v konečnom dôsledku odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste, a to z dôvodov, na ktoré poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, s ktorými sa nadriadený súd v plnom rozsahu stotožnil.

Z uvedeného je teda zrejmé, že odsúdeným uvádzané okolnosti nemajú povahu dôkazov a skutočností, ktoré by boli súdu skôr (v pôvodnom konaní) neznáme a ktoré by v zmysle § 394 ods.1 Trestného poriadku mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. Krajský súd sa preto so záverom okresného súdu v celom rozsahu stotožnil a na podklade vyššie uvedených dôvodov nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd správne postupoval keď návrh na povolenie obnovy konania odsúdeným zamietol, rovnako aj námietky uvedené v sťažnosti voči tomuto uzneseniu nepovažoval krajský súd za dôvodné a podanú sťažnosť odsúdeného následne podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.